

סדר פסח מקוצר מותאם לאדם עם דמנציה

נוסח אשכנז

אתם לא לבד!
יש לכם שאלות?
מוזמנים לפנות אלינו.

צהר עד מאה ועשרים
ליווי הלכתי ואתי בשאלות בסוף
החיים לחולה, לבני משפחה
ולצוותים רפואיים וטיפוליים

*9253

צהר
עד מאה
ועשרים
ייעוץ הלכתי-אתי
לחולה ולבני המשפחה

סדר פסח מקוצר
מותאם לאדם
עם דמנציה

נוסח אשכנז

אדם עם דמנציה לעיתים איננו מסוגל לשבת בכל ליל הסדר ולקרוא את כל ההגדה. אומנם בשלב מתקדם של הדמנציה הוא כלל איננו מחויב במצוות הלילה, אך ייתכן שהוא מעוניין להיות שותף וההשתתפות בחוויה תיטיב עימו. בשלבים מוקדמים יותר, אפשר שהוא חייב במצוות הסדר אף על פי שהוא מסוגל לקיים את הסדר במתכונת מצומצמת בלבד.

הסדר המוצע כאן נכתב לאור העקרונות שהצגנו במסמך "פסח וליל הסדר לאדם עם דמנציה ומשפחתו", שנכתב על ידי "צהר עד מאה ועשרים" בשיתוף עמותת "עמדא". הנוסח וההלכות מותאמים לאדם עם דמנציה, ואין להסיק ממה שנאמר כאן לכלל הציבור.

הסדר כאן הוא במתכונת מצומצמת ביותר ואפשר להוסיף עליו, אך בנסיבות אלו לא חל הכלל "כל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משובח" אלא "אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוון ליבו לשמים". לא כללנו כאן פיוטים ושירים, שאינם בגדר חובה, אך אפשר שדווקא הם יסייעו לאדם עם דמנציה להתחבר אל הסדר ומגנינותו המוכרות. הנוסח המקוצר של ברכת המזון הוא על פי מה שכבר פרסמנו באתר "צהר עד מאה ועשרים".

ניתן להוריד את הסדר מהאתר בשני נוסחים - נוסח אשכנז ונוסח עדות המזרח. בכל המחלוקות ההלכתיות, בשיעורי אכילה ובשאלת ההסבה, הלכנו על פי הדעה המקלה, ואדם עם דמנציה יכול לסמוך על כך.

אנו תפילה שאנשים עם דמנציה ובני משפחתם יפיקו תועלת מהגדה מקוצרת זו ויזכו לליל סדר משמעותי, מרום ומהנה, על אף המצב האישי והמשפחתי שאיננו פשוט - לא בימי שגרה ולא בימי חג.

חג שמח ורפואה לגוף ולנפש

צוות "צהר עד מאה ועשרים"

מקרא:

אות גדולה - עדיפות ראשונה

אות קטנה - עדיפות שנייה

קִדְשׁ

סִבְרִי, בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן.
בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ
מִכָּל עַם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לְשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וַתֵּתֵן לָנוּ
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חֲגִים וְזִמְנִים
לְשִׂשׁוֹן, אֶת יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, זְמַן חֲרוּתְנוּ, מִקְרָא קִדְּשׁ,
זְכוֹר לִיצִיאַת מִצְרַיִם. כִּי בָנוּ בְּחִרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל
הָעַמִּים, וּמוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן הִנְחַלְתָּנוּ. בְּרוּךְ
אַתָּה אֱלֹהֵינוּ, מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים.

בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁחִיָּנוּ וְקִיָּמָנוּ
וְהִגִּיעָנוּ לְזִמַּן הַזֶּה.

שׁוֹתִים 44 סמ"ק ("רוב רביעית"). אם אפשר, נשענים לצד שמאל ("הסבה").

אם קשה להאריך, ניתן לוותר על רחץ, כרפס ויחץ.

וְרַחֵץ

נוטלים ידיים ללא ברכה.

כֶּרֶפֶס

טובלים ירק כלשהו (חוץ מחסה) במי מלח, ומברכים.

בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי הָאֲדָמָה.

בוצעים את המצה האמצעית לשני חלקים ומצפינים את החצי הגדול לאפיקומן.

מסירים את הקערה מעל השולחן, מוזגים כוס שנייה, וכאן הבן או אחד מהמסובים שואל (מספיקה שאלה אחת):

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות -

שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה, הלילה הזה כלו מצה?

שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות, הלילה הזה מרור?
שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת, הלילה הזה שתי פעמים?

שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסבין, הלילה הזה כלנו מסבין?

מניחים את הקערה על השולחן. המצות תהיינה מגולות בשעת אמירת ההגדה.

עבדים היינו לפרעה במצרים, ויוציאנו אדני אלהינו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה.

ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים, הרי אנו ובנינו ובני בנינו משעבדים היינו לפרעה במצרים. ואפילו כלנו חכמים, כלנו גבונים, כלנו זקנים, כלנו יודעים את התורה, מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים. וכל המרבה

לְסַפֵּר בִּיציאת מצרים הרי זה מְשַׁבַּח.

מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו, ועכשיו קרבנו
המקום לעבדתו,

שנאמר: ויאמר יהושע אל כל העם, כה אמר אֲדֹנָי אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל. בְּעֵבֶר הִנְהָר יָשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם, תָּרַח אָבִי
אֲבִרָהָם וְאָבִי נָחוֹר, וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים. וְאָקַח אֶת אֲבִיכֶם
אֶת אֲבִרָהָם מֵעֵבֶר הִנְהָר וְאוֹלָךְ אוֹתוֹ בְּכָל אֶרֶץ כְּנָעַן, וְאֲרָבָה
אֶת זֶרְעוֹ וְאֶתְנָן לוֹ אֶת יִצְחָק, וְאֶתְנָן לְיִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וְאֶת עֵשָׂו.
וְאֶתְנָן לְעֵשָׂו אֶת הַר שְׁעִיר לְרִשְׁתּוֹ, וַיַּעֲקֹב וּבְנָיו יָרְדוּ מִצְרָיִם.

צא ולמד מה בקש לבן הארמי לעשות ליעקב אבינו. שפרעה
לא גזר אלא על הזכרים ולבן בקש לעקור את הכל, שנאמר:
אַרְמִי אֲבָד אָבִי, וַיֵּרֶד מִצְרַיִמָּה וַיִּגֵּר שָׁם בְּמִתֵּי מַעֲט, וַיְהִי שֵׁם
לְגוֹי גָּדוֹל, עֲצוּם וָרַב.

וַיֵּרֶד מִצְרַיִמָּה - אָנוּס עַל פִּי הַדְּבֹר.

וַיִּגֵּר שָׁם - מִלְּמַד שֶׁלֹּא יֵרֵד יַעֲקֹב אֲבִינוֹ לְהַשְׁתַּקֵּעַ בְּמִצְרַיִם
אֲלֵא לְגוֹר שָׁם, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאמְרוּ אֵל פְּרַעֲהוּ, לְגוֹר בְּאֶרֶץ בְּאֵנוּ,
כִּי אֵין מְרַעָה לְצֹאֵן אֲשֶׁר לְעַבְדֶּיךָ, כִּי כָבֵד הָרַעַב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן.
וְעַתָּה יָשְׁבוּ נָא עַבְדֶּיךָ בְּאֶרֶץ גִּשְׁן.

בְּמִתֵּי מַעֲט - כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר: בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבוֹתֶיךָ
מִצְרַיִמָּה, וְעַתָּה שְׁמָךְ אֲדֹנָי אֱלֹהֶיךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב.

רבן גמליאל היה אומר: כל שלא אמר שלשה דברים אלו
בפסח, לא יצא ידי חובתו, ואלו הן:

פֶּסַח, מִצָּה, וּמְרוֹר.

פֶּסַח שֶׁהוּא אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים בְּזִמְנֵי שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הֲיָה קַיָּם, עַל שׁוֹם מָה? עַל שׁוֹם שֶׁפֶּסַח הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל בְּתֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם,

שֶׁנֶּאֱמַר: וְאִמְרַתֶּם זָבַח פֶּסַח הוּא לֹא־דָנִי, אֲשֶׁר פֶּסַח עַל בְּתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת מִצְרַיִם, וְאֶת בְּתֵינוּ הִצִּיל, וַיִּקַּד הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ.

מִצָּה זֶה שֶׁאֲנִי אוֹכְלִים, עַל שׁוֹם מָה? עַל שׁוֹם שֶׁלֹּא הִסְפִּיק בְּצִקָּם שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ לְהַחֲמִיץ עַד שֶׁנִּגְלָה עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּגְאָלָם,

שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאפּוּ אֶת הַבֶּצֶק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֲגַת מִצּוֹת, כִּי לֹא חֲמֵץ, כִּי גִרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכֻלוּ לְהַתְמַהֵמָה, וְגַם צָדָה לֹא עָשׂוּ לָהֶם.

מְרוֹר זֶה שֶׁאֲנִי אוֹכְלִים, עַל שׁוֹם מָה? עַל שׁוֹם שֶׁמְרוֹרו הַמִּצְרַיִם אֶת חַיֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם,

שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּמְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה, בַּחֲמַר וּבִלְבָנִים וּבְכָל עֲבֹדָה בְּשָׂדֵה אֶת כָּל עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר עָבְדוּ בָּהֶם בְּפָרֶךְ.

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי אֲדֹנָי הַלְלוּ אֶת שֵׁם אֲדֹנָי. יְהִי שֵׁם אֲדֹנָי מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. מִמְזֶרֶח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מִהַלֵּל שֵׁם אֲדֹנָי. רֵם עַל כָּל גּוֹיִם אֲדֹנָי עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ. מִי כֹּאֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ הַמְּגַבִּיהֵי לְשַׁבַּת. הַמְּשַׁפִּילֵי לְרֵאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. מְקִימֵי מַעֲפָר דָּל מְאַשְׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן. לְהוֹשִׁיבֵי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ. מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת אִם הַבָּנִים שֶׁמָּחָה הַלְלוּיָהּ.

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לַעֲזוֹ. הִיְתָה יְהוּדָה
לְקִדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלוֹתָיו. הַיָּם רָאָה וַיִּנָּס הַיַּרְדֵּן יֹסֵב
לְאַחֹר. הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבְעוֹת כְּבָנֵי צֹאן. מֵה לָּךְ
הַיָּם כִּי תִנוֹס הַיַּרְדֵּן תִּסָּב לְאַחֹר. הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים
גְּבְעוֹת כְּבָנֵי צֹאן. מִלְפָּנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ מִלְפָּנֵי אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב. הַהֶפְכִי הַצּוּר אֲגָם מֵיָם חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנו מֵיָם.

מגביהים את הכוס, אם אפשר, עד "גאל ישראל".

בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר גָּאֲלָנוּ וְגָאֵל
אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם, וְהִגִּיעָנוּ לְלֵילָה הַזֶּה לְאֶכֶל בּוֹ מִצֵּה
וּמְרוֹר. כֵּן אֲדַנֵּי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יִגִּיעֵנוּ לְמוֹעֲדִים
וְלִרְגָלִים אַחֵרִים הַבָּאִים לְקִרְאָתָנוּ לְשִׁלוֹם, שְׂמֵחִים בְּבִנְיָן
עִירָךְ וְשָׂשִׁים בְּעִבּוֹדְתֶךָ. וְנֹאכֵל שָׂם מִן הַזִּבְחִים וּמִן
הַפְּסָחִים אֲשֶׁר יִגִּיעַ דָּמָם עַל קִיר מִזְבִּיחֶךָ לְרִצּוֹן, וְנוֹדָה לָּךְ
שִׁיר חֲדָשׁ עַל גְּאֻלְתָּנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשָׁנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ
גָּאֵל יִשְׂרָאֵל.

בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

שׁוֹתִים 44 סמ"ק ("רוב רביעית"). אם אפשר, נשענים לצד שמאל.

נוטלים ידיים ומברכים.

בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצוּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם.

מוציא מצה

ברוך אתה אֱדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמוֹצִיא לַחֵם
מִן הָאָרֶץ.

ברוך אתה אֱדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מַצָּה.

אוכלים שלישי, או לכל הפחות רבע מצה ("כזית"). אם אפשר, נשענים לצד שמאל.

מרור

לוקחים עלה חסה בינוני ("כזית"), מטבלים בחרוסת, מברכים ואוכלים בישיבה
רגילה. אם אוכל פחות מכזית - ישמע את הברכה מאחר.

ברוך אתה אֱדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מְרוֹר.

אם קשה לאכול, ניתן לוותר על כורך וצפון.

כורך

לוקחים שלישי או רבע מהמצה השלישית עם עלה חסה וכורכים יחד עם
חרוסת. אוכלים בלי ברכה, ונשענים לצד שמאל אם אפשר.

שלחן עורך

אוכלים ושותים.

צפון

לוקחים שלישי או רבע מהמצה הצפונה לאפיקומן, אוכלים ונשענים לצד שמאל אם אפשר.

ברך

מוזגים כוס שלישית ומברכים ברכת המזון.

נוסח מקוצר:

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָזֵן אוֹתָנוּ וְאֶת
הָעוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי, הָזֵן אֶת הַכֹּל.

נוֹדָה לָךְ, אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ, עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ אֶרֶץ
חֲמֻדָּה, טוֹבָה וְרַחֲבָה, בְּרִית וְתוֹרָה, חַיִּים וּמְזוֹן, עַל בְּרִיתְךָ
שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה
אֲדֹנָי, עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַמְּזוֹן.

רַחֵם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ,
וּמְלָכוֹת בֵּית דָּוִד תְּחַזְּרֶנָּה לְמִקוּמָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ,
וְשִׁמְחֵנוּ בַּיּוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי, בּוֹנֵה
בְּרַחֲמֵי יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן.

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל, אָבִינוּ, מְלַכְנוּ,
הַמֶּלֶךְ הַטוֹב וְהַמְּטִיב לְכֹל, הוּא הִיטִיב הוּא מִיטִיב הוּא יִיטִיב
לָנוּ, הוּא גָּמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא יְגַמְלָנוּ לְעַד בְּחֶסֶד וּבְחֵן
וּבְרַחֲמִים וַיִּזְכְּנוּ לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ. עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא
יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.

בְּרוּךְ אַתָּה אֱ-לֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

שותים 44 סמ"ק ("רוב רביעית"). אם אפשר, נשענים לצד שמאל.

מוזגים כוס רביעית וקוראים את ההלל. בשעת הצורך, די לומר חלק מההלל.

לֹא לָנוּ אֱ-לֹהֵינוּ לֹא לָנוּ, כִּי לְשִׁמְךָ תָּן כְּבוֹד, עַל חֲסִדְךָ, עַל אַמְתְּךָ. לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם, וְאֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם, כֹּל אֲשֶׁר חִפֵּץ עָשָׂה. עֲצִבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם. פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ. אֲזַנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ, אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְיחוּן. יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְישוּן, רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְיוּ לְכֹוֹ, לֹא יִהְיוּ בְּגֵרוֹנָם. כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בִּטַח בָּהֶם. יִשְׂרָאֵל בִּטַח בְּאֱ-לֹהֵינוּ, עֲזָרָם וּמִגְּנָם הוּא. בֵּית אֶהְרֹן בִּטַחוּ בְּאֱ-לֹהֵינוּ, עֲזָרָם וּמִגְּנָם הוּא. יִרְאֵי אֱ-לֹהֵינוּ בִּטַחוּ בְּאֱ-לֹהֵינוּ, עֲזָרָם וּמִגְּנָם הוּא.

אֱ-לֹהֵינוּ זָכְרָנוּ יְבָרַךְ, יְבָרַךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל, יְבָרַךְ אֶת בֵּית אֶהְרֹן. יְבָרַךְ יִרְאֵי אֱ-לֹהֵינוּ, הַקְּטַנִּים עִם הַגְּדֹלִים. יִסֵּף אֱ-לֹהֵינוּ עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם. בְּרוּכִים אַתֶּם לֹא-אֱ-לֹהֵינוּ, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לֹא-אֱ-לֹהֵינוּ וְהָאָרֶץ נָתַן לְבְנֵי אָדָם. לֹא הִמְתִּים יִהְיוּ לָלוּ יֵה וְלֹא כָּל יְרֵדֵי דוֹמָה. וְאַנְחָנוּ נְבָרַךְ יֵה מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. הַלְלוּיָהּ.

אַהֲבֵתִי כִּי יִשְׁמַע אֱ-לֹהֵינוּ אֶת קוֹלִי, תַּחֲנוּנֵי. כִּי הִטָּה אֲזַנּוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא. אֶפְפוּנֵי חֲבִלֵי מוֹת וּמְצָרֵי שְׂאוֹל מְצָאוּנֵי, צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא. וּבְשֵׁם אֱ-לֹהֵינוּ אֶקְרָא, אָנָּה אֱ-לֹהֵינוּ מְלֻטָּה נִפְשֵׁי. חֲנוּן אֱ-לֹהֵינוּ וְצַדִּיק, וְאֱ-לֹהֵינוּ מְרַחֵם. שֹׁמֵר פְּתָאִים

אֲדֹנָי, דְלוּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחַיִכִי, כִּי אֲדֹנָי
גָּמַל עָלַיִכִי. כִּי חִלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת, אֶת עֵינַי מִן דְּמָעָה,
אֶת רַגְלִי מִדָּחִי. אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי אֲדֹנָי בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים.
הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר, אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד. אֲנִי אָמַרְתִּי בְּחַפְזִי,
כֹּל הָאָדָם כֹּזֵב.

מָה אָשִׁיב לֵאדֹנָי כֹּל תַּגְּמוּלוֹהִי עָלַי. כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא
וּבִשֵׁם אֲדֹנָי אֶקְרָא. נִדְרֵי לֵאדֹנָי אֲשֶׁלֶם נִגְדָה נָא לְכֹל
עִמּוֹ. יִקָּר בְּעֵינַי אֲדֹנָי הַמּוֹתֶה לְחִסְדֵּיָו. אֲנָא אֲדֹנָי כִּי
אֲנִי עֲבָדְךָ, אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן אֲמֹתְךָ, פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי. לֶךְ אֲזַבַּח
זֶבַח תּוֹדָה וּבִשֵׁם אֲדֹנָי אֶקְרָא. נִדְרֵי לֵאדֹנָי אֲשֶׁלֶם נִגְדָה
נָא לְכֹל עִמּוֹ. בְּחִצְרוֹת בַּיִת אֲדֹנָי, בְּתוֹכִי יְרוּשָׁלַיִם,
הִלְלוּהָ.

הִלְלוּ אֶת אֲדֹנָי כָּל גּוֹיִם, שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִיּוֹת. כִּי גִבּוֹר
עָלִינוּ חֶסֶד, וְאֲמַת אֲדֹנָי לְעוֹלָם, הִלְלוּהָ.

הוֹדוּ לֵאדֹנָי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. יֹאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל
כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. יֹאמְרוּ נָא בַּיִת אֶהְרֹן כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי אֲדֹנָי כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.

מִן הַמִּצָּר קִרְאתִי יְהוָה, עָנַנִי בְּמִרְחַב יְהוָה. אֲדֹנָי לִי לֹא אִירָא,
מָה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם. אֲדֹנָי לִי בַעֲזָרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאִי.
טוֹב לְחַסוֹת בְּאֲדֹנָי מִבֶּטֶחַ בְּאָדָם. טוֹב לְחַסוֹת בְּאֲדֹנָי
מִבֶּטֶחַ בְּנִדְיָבִים. כָּל גּוֹיִם סִבְבוּנִי, בִּשְׁם אֲדֹנָי כִּי אֲמִילֵם.
סִבְבוּנִי גַם סִבְבוּנִי, בִּשְׁם אֲדֹנָי כִּי אֲמִילֵם. סִבְבוּנִי כַּדְבָרִים,
דַּעְכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים, בִּשְׁם אֲדֹנָי כִּי אֲמִילֵם. דָּחָה דְחִיתַנִּי
לְנֶפֶל, וְאֲדֹנָי עֲזָרְנִי. עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה. קוֹל

רְנֵה וּישׁוּעָה בְּאֵהְלִי צְדִיקִים, יְמִין אֲדֹנָי עֲשֵׂה חֵיל. יְמִין אֲדֹנָי רוּמָמָה, יְמִין אֲדֹנָי עֲשֵׂה חֵיל. לֹא אָמוֹת כִּי אַחֲיָה, וְאֶסְפֹּר מַעֲשֵׂי יְיָ. יֶסֶר יֶסְרֵנִי יְיָ, וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנָנִי. פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָק, אָבֹא בָם, אוֹדֶה יְיָ. זֶה הַשַּׁעַר לֹא־דֹנָי, צְדִיקִים יָבֹאוּ בוֹ.

אוֹדֶה כִּי עֲנִיתָנִי וְתָהִי לִי לִישׁוּעָה. אוֹדֶה כִּי עֲנִיתָנִי וְתָהִי לִי לִישׁוּעָה. אֲבֹן מְאֹסוֹ הַבּוֹנִים הֵיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה. אֲבֹן מְאֹסוֹ הַבּוֹנִים הֵיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה. מֵאֵת אֲדֹנָי הֵיְתָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ. מֵאֵת אֲדֹנָי הֵיְתָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ. זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה אֲדֹנָי נְגִילָה וְנִשְׁמְחָה בוֹ. זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה אֲדֹנָי נְגִילָה וְנִשְׁמְחָה בוֹ.

אֲנֵה אֲדֹנָי, הוֹשִׁיעָה נָא. אֲנֵה אֲדֹנָי, הוֹשִׁיעָה נָא.
אֲנֵה אֲדֹנָי, הַצְּלִיחָה נָא. אֲנֵה אֲדֹנָי, הַצְּלִיחָה נָא.

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם אֲדֹנָי, בְּרִכְנוּכֶם מִבֵּית אֲדֹנָי. בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם אֲדֹנָי, בְּרִכְנוּכֶם מִבֵּית אֲדֹנָי. אֵל אֲדֹנָי וַיָּאֵר לָנוּ, אֶסְרוּ חַג בְּעַבְתִּים עַד קֶרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ. אֵל אֲדֹנָי וַיָּאֵר לָנוּ, אֶסְרוּ חַג בְּעַבְתִּים עַד קֶרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ. אֵלֵי אֶתָּה וְאוֹדֶה, אֵלֵי אֶתָּה וְאוֹדֶה. אֵלֵי אֶתָּה וְאוֹדֶה, אֵלֵי אֶתָּה וְאוֹדֶה. הוֹדוּ לֹא־דֹנָי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. הוֹדוּ לֹא־דֹנָי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.

יְהַלְלוּ אֲדֹנָי אֵלֵהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ, וְחִסִּדֵיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנָה, וְכָל עֲמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּלֶם בְּרִנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ, וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ, וַיִּשְׁוֹרְרוּ וַיְרֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ, וַיִּקְדְּשׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ תָמִיד. כִּי לָךְ טוֹב הַהוֹדוֹת

וּלְשִׁמְךָ נָאָה לְזָמֵר, כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. בְּרוּךְ
אַתָּה אֲדֹנָי מֶלֶךְ מְהֵלָל בַּתְּשֻׁבָּחוֹת.

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגָּפֶן.
שׁוֹתִים לִפְחוֹת 44 סמ"ק ("רוב רביעית"). אם אפשר, נשענים לצד שמאל.

ברכה אחרונה

אם לא שתו 86 סמ"ק ("רביעית") - לא יברכו.

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עַל הַגָּפֶן וְעַל פְּרֵי
הַגָּפֶן, עַל תְּנוּבַת הַשְּׂדֵה וְעַל אֶרֶץ חֲמֵדָה טוֹבָה וְרַחֲבָה
שְׂרָצִית וְהַנְּחֻלָּת לְאֲבוֹתֵינוּ לְאֹכַל מִפְּרִיָּהּ וּלְשִׁבְעַ מְטוֹבָה.
רַחֵם נָא אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם
עִירָךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מִזְבְּחֶךָ וְעַל הַיְכָלְךָ.
וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ
וְשִׁמְחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ וְנֹאכַל מִפְּרִיָּהּ וְנִשְׁבַּע מְטוֹבָה וְנִבְרַכְךָ
עָלֶיךָ בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה. וְשִׁמְחֵנוּ בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, כִּי
אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וּמְטִיב לְכָל וְנוֹדֵה לְךָ עַל הָאֶרֶץ וְעַל פְּרֵי
גִפְנָה. בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי עַל הָאֶרֶץ וְעַל פְּרֵי גִפְנָה.

חג כשר ושמח!